

Dosarul nr. 3ra-514/20

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (G. Cazacu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „7 Elements” Societate cu Răspundere Limitată ,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „7 Elements” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturilor,

împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, s-a casat hotărârea din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La 22 iunie 2018, ÎCS „7 Elements” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” privind anularea facturilor.

În motivarea acțiunii a relatat că, la 26 martie 2012 a încheiat cu SA „Apă-Canal Chișinău” contractul privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 2-294-4/15ps.

Prin scrisoarea nr. 1200/786 din 23 martie 2017 SA „Apă-Canal Chișinău” a anunțat despre rezilierea contractului, începând din data de 01 mai 2017, indicând că raporturile de recepționare și evacuare a apelor uzate vor fi reglementate suplimentar prin semnarea unui acord bilateral, întocmit în conformitate cu prevederile legislației mediului, inclusiv Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2016, în care vor fi stabilite condițiile de deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare, reieșind din particularitățile de producție a companiei.

ÎCS „7 Elements” SRL a menționat că până în prezent SA „Apă-Canal Chișinău” nu a elaborat un asemenea contract și nu a fost prezentat spre semnare.

SA „Apă-Canal Chișinău” a eliberat facturile fiscale: nr. AAD 5092033 din

31 ianuarie 2018 și anexa-1 la aceasta în sumă de 3268,26 lei; nr. AAD 7284667 din 28 februarie 2018 și anexa-1 în sumă de 2785,86 de lei, nr. AAD 91717765 din 30 martie 2018 și anexa-1 în sumă de 3280,32 de lei, pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat).

ÎCS „7 Elements” SRL nu este de acord cu facturile fiscale enunțate, deoarece acestea sunt eliberate contrar prevederilor legislației în vigoare.

Reclamanta a indicat că facturile fiscale AAD 5092033 din 31 ianuarie 2018, nr. AAD 7284667 din 28 februarie 2018, AAD 91717765 din 30 martie 2018 au fost elaborate în baza probelor efectuate de către furnizor la 26 octombrie 2017, comanda nr. 1516, fapt stipulat în Anexele nr-1 ale facturilor eliberate.

Astfel, calculul coeficientului la tarif pentru aplicarea tarifului diferențiat pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate este eronat.

Or, conform pct. 69 alin. (5) al Regulamentului-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților, potrivit cărora rezultatele analizei indicatorilor de calitate, obținute dintr-o probă unitară și folosite la calculele sancțiunilor economice, sunt valabile pentru luna în care au fost prelevate probele, iar conform pct.70 al Regulamentului nominalizat, măsurarea sau controlul debitului de ape uzate evacuate se va efectua cel puțin o dată în lună în prezența reprezentantului agentului economic.

Furnizorul nu este în drept să calculeze în baza probelor din luna precedentă amenzile și să le înainteze spre plată.

Așadar, SA „Apă-Canal Chișinău” eliberând facturile pentru lunile ianuarie-martie 2018 în baza probelor efectuate în luna octombrie 2017, profitând de faptul că deține monopol în prestarea acestor servicii, prezintă spre plată facturi eronate, astfel încălcând abuziv legislația în vigoare și drepturile legitime ale consumatorului.

ÎCS „7 Elements” SRL a relevat că în baza probelor din 26 octombrie 2017, comanda nr.1516, de către SA „Apă-Canal Chișinău” deja a fost eliberată factura fiscală AA245812 din 31 octombrie 2017 pentru serviciile din luna octombrie 2017, care a fost achitată.

Totodată, reclamanta a remarcat că conform legislației în vigoare pentru lunile ianuarie-martie 2018 de către SA „Apă-Canal Chișinău” nefiind prelevate probele de ape uzate deversate în sistemul public de canalizare din căminul de control al întreprinderii ÎCS „7 Elements” SRL, sunt aplicabile dispozițiile art. 22 alin. (17) al Legii nr.303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, în baza cărora pentru lunile indicate furnizorul a eliberat facturile fiscale nr. AAD 5091416 din 31 ianuarie 2018, nr. AAD 7284668 din 28 februarie 2018, nr. AAD9712599 din 30 martie 2018, pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare care au fost achitate de consumator, fapt confirmat prin ordinele de plată nr.46 din 06 februarie 2018, nr.109 din 19 martie 2018, nr.153 din 11 aprilie 2018. Astfel, fiind respectate prevederile art.17 din Legea nr.303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare.

Reclamanta consideră că, eliberarea de către furnizor a facturilor fiscale pentru luna curentă, în baza probelor prelevate de ape uzate deversate în sistemul public de canalizare din căminul de control din lunile precedente este neobiectivă,

fapt ce se demonstrează prin rezultatele probelor la întreprinderea ÎCS „7 Elements” SRL din lunile precedente, care diferă de la o lună la alta.

Astfel, conform probelor prelevate la ÎCS „7 Elements” SRL, începând cu luna mai 2017 (prima probă efectuată), până în luna octombrie 2017 au fost prelevate 5 probe având rezultate diferite: 22 mai 2017, s-au depistat depășiri a normativelor CMA, consum chimic de oxigen, consum biochimic de oxigen, grăsimi; 20 iunie 2017 nu s-au depistat depășiri a normativelor CMA; 26 iunie 2017 nu s-au depistat depășiri a normativelor CMA, 21 august 2017, s-au depistat depășiri a normativelor CMA, fosfați 6,15 norma 5,00; 26 octombrie 2017 s-au depistat depășiri a normativelor CMA: fosfați 9,5 norma 5,00.

Prin urmare, metoda aplicată de către furnizor de a utiliza rezultatele probelor din luna precedentă pentru facturarea serviciilor de canalizare în cazul depășirii normelor CMA este neobiectivă și ilegală.

SA „Apă-Canal Chișinău” neîntemeiat și ilegal ignoră prevederile stipulate în pct.69 alin. (5) și pct. 70 ale Regulamentului-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților.

La 24 aprilie 2018 reclamanta a înaintat cerere prealabilă către SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care s-a solicitat anularea facturilor fiscale: factura fiscală nr. AAD 5092033 din 31 ianuarie 2018 și anexa-1 la aceasta în sumă de 3268,26 de lei; factura fiscală nr. AAD 7284667 din 28 februarie 2018 și anexa-1 în sumă de 2785,86 lei, factura fiscală nr. AAD 91717765 din 30 martie 2018 și anexa-1 în sumă de 3280,32 de lei pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat).

Prin scrisoarea SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 1200/4602 din 22 mai 2018, recepționată la 24 mai 2018, i s-a refuzat în anularea facturilor fiscale, deoarece legalitatea facturilor fiscale emise rezultă din pct.4.1.15 al Contractului de furnizare a apei și de recepționare a apelor uzate nr.2-942-34 din 13 februarie 2012, prin care ÎCS „7 Elements” SRL, și-a asumat obligația de a achita costul apei consumate și evacuarea apei uzate conform tarifelor fixate în lista de prețuri, iar în cazul depășirii concentrației maxim - admisibile CMA pentru apele uzate evacuate, plata pentru apa livrată și recepționarea apelor uzate se va efectua conform tarifelor diferențiate pentru luna gestionară conform normativelor în vigoare.

Reclamanta ÎCS „7 Elements” SRL a precizat că contractul de delegare a gestiunii serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare nr.94 din 13 martie 2015 este încheiat între Primăria mun. Chișinău și SA „Apă-Canal Chișinău”, fiind un contract intern între părți neavând putere de act normativ. Astfel, acesta nu poate sta la baza relațiilor dintre consumatorul ÎCS „7 Elements” SRL și furnizorul SA „Apă-Canal Chișinău”.

Respectiv, facturile fiscale nr. AAD 5092033 din 31 ianuarie 2018, nr. AAD 7284667 din 28 februarie 2018, nr. AAD 91717765 din 30 martie 2018, elaborate în baza probelor efectuate de către furnizor la data de 26 octombrie 2017 sunt ilegale.

Furnizorul eronat și abuziv a utilizat rezultatele investigațiilor de laborator a probei prelevate de facto în luna octombrie 2017 pentru facturarea serviciilor din lunile ianuarie-martie 2018, astfel încălcând dispozițiile pct.69 alin.(5) din

Regulamentul-Cadru, precum și aducând un prejudiciu intereselor companiei.

Reclamanta ÎCS „7 Elements” SRL a solicitat anularea facturilor fiscale: nr.AAD 5092033 din 31 ianuarie 2018 și anexa-1 în sumă de 3268,26 lei, nr.AAD 7284667 din 28 februarie 2018 și anexa-1 în sumă de 2785,86 de lei, nr.AAD 91717765 din 30 martie 2018 și anexa-1 în sumă de 3280,32 de lei pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat), eliberate de către SA „Apă- Canal Chișinău”.

Prin hotărârea din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral.

La 26 martie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat apel asupra hotărârii din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii privind respingerea acțiunii ca tardivă și nefondată.

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel declarată de SA „Apă-Canal Chișinău”.

S-a casat hotărârea din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată în partea pretențiilor formulate privind anularea facturilor fiscale nr. AAD 5092033 din 31 ianuarie 2018 și anexei-1 la aceasta în sumă de 3268,26 lei, nr. AAD 7284667 din 28 februarie 2018 și anexei-1 în sumă de 2785,86 de lei, pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat), eliberate de către SA „Apă-Canal Chișinău”, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

S-a respins ca neîntemeiată pretenția privind anularea facturii fiscale nr. AAD 91717765 din 30 martie 2018 și anexei-1 în sumă de 3280,32 lei pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat), eliberate de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că la soluționarea litigiului au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, însă concluzia primei instanțe și soluția dată în sensul admiterii acțiunii sunt incorecte, fapt ce rezultă din interpretarea eronată a art. 17 din Legea contenciosului administrativ.

Or, ÎCS „7 Elemente” SRL a omis termenul de prescripție extinctivă de 30 de zile, în interiorul căruia urma a fi intentată acțiunea în judecată privind anularea facturilor fiscale nr. AAD 5092033 din 31 ianuarie 2018 și anexa-1 la aceasta în sumă de 3268,26 lei și nr. AAD 7284667 din 28 februarie 2018 și anexa-1 la aceasta în sumă de 2785,86 de lei, pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat), eliberate de către SA „Apă-Canal Chișinău”, care a expirat la data de 02 aprilie 2018 și respectiv 01 mai 2018, pe când acțiunea a fost înaintată în judecată la data de 22 iunie 2018.

În consecință, circumstanțele menționate generează respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de ÎCS „7 Elements” SRL împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” privind anularea facturilor fiscale nr. AAD 5092033 din 31 ianuarie 2018 și anexa-1 la aceasta în sumă de 3268,26 lei și nr. AAD 7284667 din 28 februarie 2018 și anexa-1 în sumă de 2785,86 de lei, pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat), eliberate de către SA „Apă-Canal Chișinău”, ca fiind depusă cu omiterea

termenului de prescripție, fapt ce indică la netemeinicia hotărârii din 06 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Referitor la cerința cu privire la anularea facturii fiscale nr. AAD 91717765 din 30 martie 2018 și anexa-1 în sumă de 3280,32 lei pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat), eliberate de către SA „Apă-Canal Chișinău”, Colegiul a reținut că ÎCS „7 Elemente” SRL nu a dovedit că calculele efectuate de către SA „Apă-Canal Chișinău” a plății pentru evacuarea apelor cu depășirea concentrațiilor maxim admisibile a impurităților în apele evacuate au fost efectuate contrar exigențelor Legii privind plata pentru poluarea mediului nr. 1540 din 25 februarie 1998, inclusiv a anexei nr. 5 la aceasta, nespecificând în ce mod ultimul a admis încălcarea exigențelor Legii indicate.

La soluționarea litigiului între părți, prima instanță eronat a aplicat normele de drept anterior abrogate, nu a aplicat normele de drept în vigoare, iar concluziile instanței contravin circumstanțelor stabilite în cadrul judecării pricinii, fiind în mod vădit aplicate normele de drept abrogate.

La 03 martie 2020, ÎCS „7 Elements” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs recurenta a indicat că consideră decizia contestată ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece la emiterea acesteia au fost încălcate normele de drept material și procedural.

La fel, a fost interpretată în mod eronat legea, nu s-a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În aceeași ordine de idei recurenta a menționat că în motivarea deciziei s-au indicat poziții contradictorii, probele au fost apreciate în mod arbitrar, încălcându-se astfel regulile de apreciere a probelor ce constituie temei de casare a deciziei instanței de apel.

Totodată, recurenta a punctat că prima instanță corect a reținut că a fost respectată procedura prealabilă pentru categoria respectivă de cauze, precum și termenul de depunere a cererii de chemare în judecată.

În același context, recurenta a subliniat că prima instanță just a stabilit punerea la baza eliberării facturilor fiscale contestate probele prelevate de către SA „Apă-Canal Chișinău” la data de 26 octombrie 2017, comanda nr.1516, contrar dispozițiilor Regulamentului-Cadru, iar instanța de apel a ignorat aceste circumstanțe și eronat a stabilit că facturile fiscale au fost contestate cu omiterea termenului de prescripție. Astfel, decizia instanței de apel este ilegală și emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

La 09 martie 2020 în adresa SA „Apă-Canal Chișinău” a fost expediată copia recursului depus de ÎCS „7 Elements” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Deși la 12 martie 2020, intimata a recepționat copia recursului, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv (f.d.211, 213).

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar conform art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa părților la 30 ianuarie 2020.

Recurenta ÎCS „7 Elements” SRL a recepționat copia deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, la 05 februarie 2020 (f.d.201).

În aceste circumstanțe, recursul declarat de ÎCS „7 Elements” SRL la 03 martie 2020 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de ÎCS „7 Elements” SRL în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de ÎCS „7 Elements” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursurile depuse nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de ÎCS „7 Elements” SRL.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „7 Elements” Societate cu Răspundere Limitată , se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan